

Medlem af Finansudvalget, men det er ganske sikkert, jeg ved fra Pontoppidans Side — ellers vilde jeg ikke sige det — at han ikke ønsker at faa denne Bevilling, hvis han derved skulde komme til at staa som en Mand, der tilbagefaldte, hvad han havde sagt. For at tale et Sprog, som det ærede Medlem maatte bedre forstaar, han har ikke villet opnaa Bevillingen, hvis han derfor skulde have krøbet til Korset. Der er nogle, som krybe til Korset for at opnaa noget derved, men Pontoppidan hører ikke til dem, der gøre det. Det ved jeg ganske vist, thi dette foreligger allerede gennem Pontoppidans Skrivelser i Betænkningen, og der kan det ærede Medlem læse det uden at høre det fra mig paa Pontoppidans Begne, men det ærede Medlem kender mig jo godt nok til at vide, at jeg ikke vilde udtale dette, hvis jeg ikke mente at være berettiget dertil. Altsaa vil det af de Skrivelser, som her foreligger, fremgaa, at Pontoppidan ikke ønsker at tilbagefalde noget for at faa en pekuniær Understøttelse, og jeg vil tillade mig at sige, at det heller ikke vilde være ønskeligt herved for den danske Litteraturs Værdighed eller for Folketinget, hvis det ud fra disse Forudsætninger skulde give en Bevilling til en Forfatter. Det ærede Medlem nævnte dernæst, hvad jeg havde sagt om, at Pontoppidan ikke havde søgt denne Bevilling, og mente der at gribe mig i en Fejtagelse, men det er ikke Tilfældet. Jeg sagde, at Pontoppidan ikke første Gang havde søgt den, og det staar i hans Skrivelse.

Dg nu anden Gang: Det Forslag, som her er Tale om, er kommet frem fra Finansudvalgets Side uden nogen Foranledning fra Pontoppidan. Det er noget, som ethvert Medlem af Finansudvalget maa indrømme Sandheden af. Det gik saaledes til, at da vi havde set, at Pontoppidans Navn ikke fandtes paa den Liste over Understøttelser paa denne Konto som offentliggøres i Anmærkningerne, forespurgte vi hos den højesterede Minister, hvorfor det ikke fandtes hvorfor det var gaaet ud, og vi fik da tilsendt de Skrivelser, som findes meddelte i Betænkningen, men dette er stet uden Foranledning fra Pontoppidans Side, og uden at man har spurgt ham. Det er stet, uden at nogen af hans Venner har sørt nogen Korrespondance med ham derom. Det siger jeg nu for ikke at misforstaas. Man har saa fra Finansudvalgets Side fremdraget det Spørgsmaal ganske spontant, om man ikke skulde foreslaa Pontoppidan genoptaget til en Bevilling. Jeg har ment med Hætte at kunne sige, at der ikke fra Pontoppidans Side

forelaa nogen Ansøgning om den Bevilling, som der for Øjeblikket er Tale om, men jeg skal indrømme, at paa Ministerens Foranledning havde Pontoppidan paa ny søgt om at faa sin Understøttelse fornyet, men det er noget, som er stet en anden Gang, og som jeg ikke skal komme nærmere ind paa. Det har ganske sikkert ikke været Praxis tidligere, at Ministeren fordrede en saadan Ansøgning som den, der her afkrævedes Pontoppidan. Dette, som her ligger mellem det ærede Medlem og mig, er dog ikke noget at stændes om, og jeg synes, det er ligegyldigt overfor denne Sag. Jeg synes ikke, det kan være nogen Skam for Pontoppidan at søge paa en Tid, hvor han ikke havde Nælse om denne Sag. Han indgav paa paa Ministerens Opfordring Ansøgning om Bevillingens Fortsættelse, og hvad Skam var der i det? Jeg ved ikke, hvad det kan have at betyde her.

Jeg skal ikke komme ind paa, hvad det ærede Medlem sagde om Bøstedenhed og andre Dyder. Det undrede mig, at det ærede Medlem nævnte, at de unge Mennesker ikke have Bøstedenhed, og saa anfører en Forfatter paa henved 50 Aar, som jeg dog troede maatte være fri for dette Bræddikat. Jeg antager, at det ærede Medlem nu vil optræde som ganske ung Mand, og derfor maa der vises ham den Overbærenhed, som Ungdommen fortjener. Ogsaa med Hensyn til den rette Forstaaelse af de Ord, man anvender, saaledes f. Eks. Ordet Rang, da maa jeg sige, at det ærede Medlem har en ganske mærkværdig Opfattelse. Naar jeg taler om Forfattere af Rang, kan det ærede Medlem ikke høre Ordet Rang nævnt uden at se ned til sit Knaphul. En Forfatter af Rang er en Forfatter af Betydning for den danske Litteratur, og jeg troede ikke, der behøvedes videre Forklaring deraf. Det ærede Medlem og jeg have da før talt sammen og ere komne til Enighed om de Udtryk, som det danske Sprog anvender.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Goss): Jeg skal tillade mig at udtale mig om forskellige Punkter, som ere komne frem under denne Forhandling, inden den afflutes for dette Affsnits Bedkommende. Jeg skal paa Forhaand bemærke, at jeg ikke skal komme ind paa alle de Spørgsmaal, som af Udvalget ere forbeholdte til tredje Behandling. Der er forskellige af dem, som have udtalt sig, der ere komne ind paa at omtale dem. Jeg udtaler min Paakønnelse af disse Udtalelser, for saa vidt de støtte Forslagene,